

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

FRANCISCI|| XAVERII EPISTOLA-||RVM LIBRI|| QVATVOR||

Francisco <de Javier>

Mogvntiæ, 1600

VD16 J 197

PP. Iacobo Borbano, & Paulo Camerti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43721

baptizare infantes pueros ac reliquos docere desittas vnquam. Fac apud te sis, & sacerdotes istos Malauates socios laboris, quàm humanissime tractes, summaq; complectaris caritate. Quod tibi tan opere mandauit, id perpetuo memnisse te volo. DEVM, vt tibi æque ac mihi semper præsidio sit, vehementer etiam atque etiam oro. VII. Idus Aprilis. Negapatone.

*PP. Iacobo Borbano, & Paulo Camerti
moderatoribus Collegij Goani.
Epist. XII.*

Gratia & caritas Iesu Christi, Dom. N. &c.

IAFANAPATANIA expeditio ad nihilum recidit. Itaq; in regnum suum non est restitutus Rex ille, qui pollicitus erat fore se Christianum. Totam rem casus impediuit. Nauis Regis Lusitaniæ è Regno Peguano mercibus onusta Indiam repetens vi tempestatis in Iafanapanianij regni fines appulsa est, eius merces cõtinuo Rex inuasit. Placuit Lusitanis quo ad amissa recuperassent, bello supersederi. Ita factum non est, quod Prætor fieri iusserat. Verum si DEO cordi erit, fiet. Negapatone sedi aliquot dies. Demum vêtus reuersioni aduersus meum iter auerit. Itaq; casu in consilium verso, contuli me ad oppidum S. Thomæ. In sanctissima illa Apostoli

stoli æde assiduis precibus obsecrare institi
DEVM, vt mihi voluntatem aperiret suam,
cui non deesse, fixum ac deliberatum habe-
rem. Cōfidebam scilicet fore, vt *qui dedit velle*
daret etiã perficere. Hic igitur ille pro sua infi-
ta misericordia recordatus est mei. Magna
enim animi lætitia perfusus velle DEVM sen-
si, vt Malacam, inde Macazariã peterem, vbi
nuper indigenæ ad Chrittum se adiunxerūt
plurimi, ibique Neophyos illos in suscepta
religione confirmarem. Proinde Christianæ
fidei rudimenta atque præcepta cum breui
eorum explicatione in ipforum linguã ver-
tenda curavi. Par est enim, qui sua sponte fa-
cti sint Christiani, hos à nobis omni ope iu-
uari, atque vt fidei incrementum, & vires ad
diuinam legem seruandam necessarias pe-
tant à DEO preces in suum sermonem
conuersas impromptu habere: maxime vero
formulam confessionis generalis. Ea quippe
sua quotidie DEO peccata confitentibus e-
rit confessionis Sacramentalis loco, quoad
Sacerdotum Macazaricæ linguæ peritorum
sit copia.

P. Franciscus Mansilla cum Sacerdoti-
bus aliquot Malauaribus apud Christianos
Comorinenses manet. Vbi a tē illi sunt, mea
haudqua; desideratur opera. Patres qui ad
Mozambicum hyemarunt, cum aliis quos
hoc anno expectamus, Ceilanos Dynastas

E 3 domum

domum redeuntē sequetur. Equidem spero mihi in hoc itinere DEVM permagno auxilio futurum. Siquidem, vt dixi, tanto cum animi mei sensu gaudioque, quid potissimū à me requirat, non est grauatus ostendere. Mihi vero adeo certum ac fixum est perficere, quod diuino instinctu concepi, vt si forte id præmitterem, viderer plane mihi pugnare cum DEO, neque in vita, aut post mortem quicquam iure sperare iam posse. Itaque si forte hoc anno deerit Lusitani nauigij facultas, Saracenæ aut Ethnicæ nauis Malacam petenti committere me non verebor. Tantamque habeo DEI fiduciam, cuius vnus causa hoc iter suscipio; vt si nullius onerariæ hoc anno esset copia, & scapha quæpiam Malacam versus hinc solueret, diuina ope fretus illa ipsa traicere non dubitarem. Omnem vtique spem in DEO fixam ac locatam habeo. Quare per eum ipsum vos rogo, fratres carissimi, vt vestris quotidianis sacrificiis, assiduisque precibus me hominem nequam DEO commendare ne desinatis. Augusto mense exeunte, vt opinor, proficiscar Malacam. Naues enim eò profecturæ idoneam tempestatem expectant, quæ eo tempore existere solet. Peto à Prætorē per literas diploma, vt Malacensis Præfectus nauigij, cæterarumque rerum ad iter Macarizense necessariarum mihi det facultatem. Mando vobis,

De fiducia.

vobis, vt pro vestra in DEVM caritate, illud diploma conficiendum, atque ad me per hunc ipsum tabellarium perferendum curetis. Breuiarium simul Romanum mittetis pusillum. Cosmo Anio nostri amicissimo, viroq; fidelissimo meis verbis salutem plurimam. Ei nihil separatim scribo, quòd hanc vestrum trium communem esse epistolam velim.

Si qui è nostra Societate peregrini, & Lusitanæ linguæ rudes venerint, eos nostratem sermonem addiscere opus erit: alioquin hisce in locis, qui intelligat quid dicant, nemo erit. Ego vos Malaca de Christianis iam factis, deque præparatione Ethnicorum faciam certiores, vt isthinc idoneos homines ad nostræ fidei propagationem destinetis. Nam domum istam, quæ Sanctæ fidei appellatur, nomen suū factis tueri oportet. Christus Dominus in sua nos felicitate iungat, nā in hac vita an reuisuri nos simus, ignoro. VIII. Idus Maias. ex oppido S. Thomæ.

Societati in Lusitaniam. Epist. XIII.

Gratia & caritas Iesu Christi, Dom. N. &c.

SCRIPSI ad vos fratres carissimi ex India, iturum me ad Macazares, vbi nuper Christianis sacris initiati sunt Reges duo. Ex itinere ad oppidum S. Thomæ (vbi omnes tū Oppidum & Thomæ. Christia-